

24-F-28

NÁNÍ SVAZEK 29

PŘEDPISY
O PŘÍSEŽNÝCH TLUMOČNÍCÍCH
S NÁSTINEM JEJICH POUŽITÍ V PRAXI

JUDR. JOSEF PRAŽÁK,
sekretář vrchního soudu

1 9 3 9

PRÁVNICKÉ KNIHKUPECTVÍ A NAKLADATELSTVÍ
V. LINHART · PRAHA II, LÜTZOWOVA ULICE 35

Cena K 9.—

24-F-28

PŘEDPISY
O PŘÍSEŽNÝCH TLUMOČNÍCÍCH
S NÁSTINEM JEJICH POUŽITÍ
V PRAXI

SBÍRKA PRÁVNÍCH POJEDNÁNÍ
SVAZEK 29.

- Sv. 1. A. Hartmann, Poslední pořizení K 12.—, váz. K 20.—
Sv. 2. Dr. J. Pužman-Dr. K. Knap, Dlužnické úlevy
v praxi, II. vyd. K 34.—, váz. K 44.—
Sv. 3. A. Hartmann, Upomínací a rozkazní řízení K 9.—
Sv. 4. Dr. J. Pužman-Dr. K. Knap, Zemědělské vy-
rovnání K 18.—
 Dodatky k Dluž. úlevám v praxi a země-
 dělskému vyrovnání K 8.—
Sv. 5. Dr. O. Koblížek, Kolektivní smlouva pracovní K 32.—
Sv. 6. A. Hartmann, Zákonná dědická posloupnost
a projednání pozůstalosti K 32.—, váz. K 40.—
Sv. 7. Dr. J. Pošváb, Správní trestní právo a řízení
v judikatuře nejv. spr. soudu K 18.—
Sv. 8. Dr. Pužman-Dr. Knap, Nová úprava splá-
cení krátkodobých pohledávek za zemědělci K 7.—
Sv. 9. J. Čapek, Novela k vl. nař. č. 162/35 o do-
časných omezeních v podnikání K 9.—
Sv. 10. Dr. P. Winter, Obmyšlení při životním po-
jištění K 7.50
Sv. 11. Dr. E. Ledrer, Konflikty soud. pravomocí K 25.—
Sv. 12. Dr. J. Poláček, Otázky porotcům K 8.—
Sv. 13. Dr. A. Procházka, O občanskoprávní odpo-
vědnosti elektr. podniků K 6.—
Sv. 14. Dr. J. Pražák, Novela k právu autorskému K 6.—
Sv. 15. Ing. V. Hála-Dr. V. Pítra, Abecední přehled
zdanitelných příjmů a odpočitatelných po-
ložek K 15.—
Sv. 16. Dr. J. Zavadil, Manželské právo K 10.—
Sv. 17. Dr. J. Siblík, Některé problémy daně z dar. K 15.—
Sv. 18. Dr. J. Sedláček, Reforma manželského práva K 15.—
Sv. 19. J. Tvrdoň, Úprava pozemkových hranic K 10.—
Sv. 20. Dr. J. Pužman, Koncesní systém po mni-
chovské konferenci K 13.—
Sv. 21. Vl. Verner, Státní občanství a opce v důsled-
ku připojení sudetského území k Německu K 7.—
Sv. 22. Dr. J. Cívín, Poplatková příručka K 29.—, váz. K 39.—
Sv. 23. Dr. A. Štafl, Rádné i mimořádné opravné
prostředky v řízení správním K 20.—, váz. K 28.—
Sv. 24. Dr. J. Nožička, Obec v zrcadle judikatury
nejv. soudu K 26.—, váz. K 34.—
Sv. 25. Dr. J. Hoffmann, Přezkoumání stát. občan-
ství čes.-slov. a opatření proti emigrantům K 10.—
Sv. 26. Dr. Vl. Mandl, Právní soustava Německé říše
váz. K 25.—
 K 33.—
Sv. 27. Dr. B. Nýdl, Základy nacionálně-socialistické
nauky právní K 9.—
Sv. 28. Dr. A. Cerman-Dr. J. Cerman, Rolnické právo
dědické K 22.—

VYDÁVÁ PRÁVNICKÉ KNIHKUPECTVÍ A NAKLADATELSTVÍ
V. LINHART V PRAZE

II dr 10

SBÍRKA PRÁVNÍCH POJEDNÁNÍ

SVAZEK 29.

PŘEDPISY O PŘÍSEŽNÝCH
TLUMOČNÍCÍCH
S NÁSTINEM JEJICH POUŽITÍ V PRAXI

JUDr. JOSEF PRAŽÁK

SEKRETÁŘ VRCHNÍHO SOUDU

V PRAZE 1939

VYDALO PRÁVNICKÉ KNIHKUPECTVÍ A NAKLADATELSTVÍ

V. LINHART

PRAHA II., LUTZOWOVA 35

C. inv. 7092-11

Veškerá práva i právo překladu vyhrazena

Koupi od Komárky
V Prně za Kč 9.-

KNIHTISKÁRNA „ORBIS“ PRAHA XII.

PŘEDMLUVA.

Předkládám veřejnosti přehled platných předpisů, týkajících se instituce stálých přísežných tlumočnicků i tlumočnicků příležitostných, s nástinem jejich praktického použití.

Původní základní předpisy jsou značně zastaralé, těžkopádné a proto dnešním moderním požadavkům nevyhovují. Bylo proto třeba doplniti je kusými ustanoveními, porůznu vydanými v zákonech a nařízeních pozdějších, a to předpisy řádu jednacího pro soudy, nesporného patentu, řádu trestního a podobně, jakož i celou řadou zvláštních výnosů ministerstva spravedlnosti, pokud tato ustanovení dotýkají se soudních tlumočnicků vůbec.

Teprve tento souhrn norem, seskupených dle své zvláštní povahy, může poskytnouti informativní přehled o platné zákonné úpravě instituce stálých přísežných tlumočnicků, se kterou se v praxi tak často setkáváme.

Prosím, aby tato knížka byla s tohoto hlediska posouzena a jako první samostatné pojednání o stálých přísežných tlumočnicích veřejnosti vlídně přijata.

V Praze v květnu 1939.

Autor.

O B S A H.

Předmluva	5
Přehled platných norem	7
Dvorský dekret z 22. XII. 1835, č. 109 ř. z.	9
Nařízení min. spravedlnosti z 12. VI. 1897, č. 12.697	11
Výnos min. spravedlnosti ze 14. XI. 1923, č. 51.271	12
Náležitosti stálého přísežného tlumočníka	13
O ustanovení (jmenování) tlumočníka	16
Má někdo nárok na ustanovení stálým přísežným tlumoč- níkem?	20
O přibírání tlumočnicků k jednání a některé předpisy spe- ciální	21
Kolkování ověřovacích doložek	27
O odměně za práce tlumočnické	28
Dozorčí moc a právo nad soudními tlumočníky	31
Vládní nařízení č. 123/1939 Sb. z. a n. o vyloučení některých osob z výkonu veřejných funkcí v soudnictví	32
O vyhotovování affidavitů	33
Vzor žádosti o jmenování stálým přísežným tlumočnickem	34
Jmenovací dekret	35
Uveřejnění jmenování ve Věstníku min. spravedlnosti	35
Rejstřík věcný	37

PŘEHLED PLATNÝCH NOREM.

Předpisy o tlumočnicích nebyly u nás dříve jednotné a jsou jen kusé.

V důsledku státoprávních změn nastalých v poslední době odpadl jednak právní dualismus mezi zeměmi historickými a Slovenskem, stávající i v právních předpisech o tlumočnicích a přestala býti, alespoň pro nejbližší dobu, aktuální otázka uzákonění vládního návrhu o přísežných soudních tlumočnicích již připraveného. Nutno proto oživit si předpisy značně již zastaralé, ale dosud platně upravující instituci soudních tlumočnicků.

V oblasti bývalého práva rakouského, nyní na území Čech a Moravy, jest základem právní úpravy dvorský dekret z 22. prosince 1835 č. 109 ř. z., podle něhož má býti u vrchního soudu nebo u sborových soudů I. stolice v hlavních městech zemí, a je-li toho třeba též u sborových soudů větších měst, k překládání z cizích řečí, ve kterých se často sepisují listiny, ustanoven a do přísahy vzat potřebný počet soudních tlumočnicků. Tlumočníci mají býti především vzati z řad advokátů a notářů. Vrchní zemský soud vyžádá si vždy od příslušného sborového soudu I. stolice, v jehož obvodu má žadatel stále bydliště, vhodný návrh, zejména zda ustanovení tlumočníka jest potřebné a zjistí, zda žadatel jest bezúhonný.

Později bylo nařízením ministerstva spravedlnosti z 12. června 1897 č. 24 Věstníku dovoleno, aby hledíc ke změnám v organizaci soudní nastalým, ustanovování byli soudní tlumočníci i ve větších městech, kde je sídlo okresního soudu, jestliže jest jich nevyhnutelně zapotřebí a jsou-li tam osoby plně způsobilé pro úřad tlumočníka.

O každoročním uveřejňování seznamu stálých soudních tlumočnicků jedná výnos ministerstva spravedlnosti ze 14. listopadu 1923 č. 51.271.

Další kusá ustanovení jsou v §§ 288 a násl. nesporného patentu z 9. srpna 1854 č. 208 ř. z. o soudním řízení ve věcech nesporných. Odkazuje se tu na zvláštní předpisy o stálých přísežných tlumočnicích, stanoví se základní forma ověřování, určuje se nárok strany na úkon tlumočnický za plat a nárok soudu na bezplatný úkon; konečně stanoví se i míra veřejné víry

ve správnost překladu, přísežným tlumočnickem provedeného, jakož i možnost a způsob prokázati, že překlad není správný.

Notářský řád z 25. července 1871 č. 75 ř. z. má ustanovení o osvědčovací a překladatelské činnosti veřejných notářů.

Podle § 78 citov. notář. řádu notáři, kteří jsou ustanoveni za tlumočníky některého cizího jazyka, jsou také oprávněni osvědčovati správnost překladů jimi pořizovaných nebo jimi přezkoušených, podobně, obdrželi-li veřejný notář oprávnění sepisovati listiny z jednoho zemského jazyka do druhého.

Dále přichází v úvahu jako ustanovení pojednávající o soudních tlumočnících, § 123 jedn. řádu, t. j. nařízení ministerstva spravedlnosti č. 112/1897 ř. z. a některá ustanovení trestního řádu a civilního řádu soudního.

Pokud se týče upotřebení tlumočnicků v řízení před úřady správními, nutno upozorniti na ustanovení § 12 vlád. nařízení č. 8/1928 Sb. z. a n., který poukazuje na obdobu předpisů o soudních znalcích, tedy podle § 61 o přibírání znalců veřejně ustanovených.

DVORSKÝ DEKRET

Z 22. PROSINCE 1835 Č. 109 Ř. Z.

Na všechny apelační soudy!

Jeho Výsost nařizuje s ohledem na překlady listin vyhotovených v cizích řečech, kterých jest třeba při soudních jednáních, následující:

1. Strany jsou povinny předkládati všechny listiny, které nejsou sepsány v řeči soudní nebo v některé řeči zemské a kterých má býti u soudů užito, v ověřeném překladu do jednacích řeči soudu, nebo do jedné ze zemských řečí.

2. U zemských soudů nebo u soudů sborových I. stolice v hlavních městech zemí a v nutných případech také u sborových soudů v jiných větších městech budiž, pokud se tak již nestalo, ustanoven potřebný počet tlumočnicků k překladům listin z cizích jazyků, ve kterých tyto listiny jsou zhusta sepisovány. Tlumočníky jest ustanoviti v první řadě z řad advokátů a notářů; ustanovovací právo přísluší apelačním soudům. Každý apelační soud určí po slyšení zemského soudu nebo větších sborových soudů jemu podřízených počet tlumočnicků, nechá si předložiti od těchto soudů I. stolice, u kterých mají býti tlumočníci ustanoveni, příslušný návrh a vynasnaží se současně jakýmkoliv způsobem získati si vědomost o znalostech a mravní zachovalosti osob navrhovaných za tlumočníky.

3. Pro jednotlivé případy, ve kterých překlad nemůže býti porízen od žádného z tlumočnicků již ustanovených, má právo příslušný soud I. stolice ustanoviti sám a vzíti do přísahy způsobilého překladatele jako tlumočníka.

4. Na konci překladu má tlumočnick osvědčiti přesný souhlas provedeného překladu s originálem s odvoláním na svou přísahu, uvésti současně rok a den vyhotovení překladu a toto osvědčení stvrditi svým vlastnoručním podpisem a pečeti. Má-li býti listiny použito mimo místo, kde tlumočnick má své bydliště, budiž podpis tlumočnicka ověřen soudem, u kterého byl tlumočnick vzat do přísahy s doložkou, že podepsaný tlumočnick byl vzat soudem do přísahy jako tlumočnick.

5. Stálí přísežní tlumočníci mají vyhotoviti stranám překlady, jestliže jsou o to stranou požádáni, a to bez zvláštního soudního příkazu, za odměnu. Poplatek překladatele (tlumočnicka) určí soud jen v takovém případě, jestliže se strana s tlumočnickem o výši překladatelské odměny dobrovolně nedohodla.

6. Překlady přísežných tlumočnicků jest považovati za správné. Straně, která má překlad takovýmto tlumočnickem vyhotovený za nesprávný, musí býti dána možnost, aby své tvrzení o nesprávnosti překladu prokázala dvěma nebo i více znalci, podle předpisů soudního řádu.

7. Ve veřejných knihách založí se listiny, které nejsou sepsány v jedné řeči soudní ani v některé ze zemských řečí, v překladu, a kde lze, současně i v řeči originálu listiny.

NAŘÍZENÍ MINISTERSTVA SPRÁVEDLNOSTI

Z 12. ČERVNA 1897 Č. 12.697,

Věstník min. sprav. č. 24,

o ustanovování stálých přísežných tlumočnicků.

Ministerstvo spravedlnosti seznalo ze seznamů, předložených podle ministerského nařízení z 19. února 1897, Věstník ministerstva spravedlnosti č. 6, že u celé řady soudů, a to u soudů I. stolice, t. j. okresních soudů a sborových soudů I. stolice, zapsáni jsou stálí přísežní soudní tlumočníci, aniž jejich jmenování bylo provedeno vrchním soudem zemským. V mnohých případech bylo takto přímo provedené jmenování okresním soudem resp. sborovým soudem I. stolice oznámeno.

Tento postup jest podle platných předpisů nezákonný. § 288 císařského patentu z 9. srpna 1854 č. 208 ř. z. poukazuje totiž, pokud se této otázky týče, jak a na kterých místech jest stále přísežné soudní tlumočnický ustanoviti, na zvláštní předpisy. Tyto zvláštní předpisy jsou obsaženy ve dvorském dekretu z 22. prosince 1835 č. 109 bod 2, kde jmenování stálých přísežných tlumočnicků je vyhrazeno vrchním zemským soudům.

Podle shora uvedeného předpisu jest dovoleno ustanovování takovýchto tlumočnicků i u sborových soudů ve větších městech, mimo hlavní města zemská. S ohledem na změny, nastalé zatím novou soudní organizací, není pochyby o tom, že takovito tlumočníci mohou býti ustanoveni i ve větších městech, ve kterých má sídlo jen okresní soud, jestliže je jich nevyhnutelně zapotřebí a jsou-li tam osoby pro tuto funkci zcela způsobilé.

Hledíce k těmto názorům, usnetež se, vrchní zemské soudy, v případech, kde působí tlumočníci jako stále zřízení, nebyvše jmenování sborovým soudem II. stolice, mají-li býti ve svém úřadě potvrzeni, nebo ho zbaveni.

Seznamy těchto tlumočnicků budou ministerstvem spravedlnosti příslušným vrchním zemským soudům zaslány.

O UVEŘEJŇOVÁNÍ SEZNAMŮ STÁLÝCH SOUDNÍCH TLUMOČNÍKŮ.

(Výnos ministerstva spravedlnosti ze 14. listopadu 1923
č. 51.271, Věstník min. sprav. č. 38.)

Ve Věstníku ministerstva spravedlnosti bude uveřejněn každoročně úplný seznam tlumočnicků podle stavu z 1. ledna.

Za tím účelem zašlou presidenti sborových soudů I. stolice každoročně v prvním týdnu měsíce ledna sborovým soudům II. stolice seznam všech stálých (soudních) přísežných tlumočnicků, v jejich obvodu působících, podle stavu z 1. ledna. Seznam obsahujž jméno, bydliště tlumočnicka a udání jazyka, pro který jest ustanoven, s podotknutím, do kterého nebo z kterého jazyka má právo překládati. Sborové soudy II. stolice založí na základě těchto zpráv úplný seznam tlumočnicků pro svůj obvod a předloží otisk tohoto seznamu do konce ledna toho kterého roku ministerstvu spravedlnosti. Tím pozměňuje se výnos bývalého ministra spravedlnosti z 19. února 1897 č. 6 Věstníku.

Vedle úplného seznamu tlumočnicků budou ve Věstníku také nadále uveřejňovány veškeré změny, které u soudních tlumočnicků během roku nastanou. (Úmrtím, vzdáním se funkce tlumočnicka, zbavením funkce, přesídlením a podobně.)

NÁLEŽITOSTI STÁLÉHO PŘÍSEŽNÉHO TLUMOČNÍKA.

Tlumočnickem rozumíme překladatele písemností z jazyka cizího do jazyka jednacího a zprostředkovatele dorozumění osob, mluvících různým jazykem či různou mluvou.

V z d ě l á n í.

Pokud takovéto osoby mají určité všeobecné vzdělání, ať již školní nebo praktické, kromě svých dokonalých znalostí cizího jazyka nebo mluvy posunkové, mohou býti ke své žádosti ustanoveny vrchním soudem stálými přísežnými tlumočnickými soudními anebo tlumočnickými příležitostnými, t. j. tlumočnickými pro určitý případ.

V první řadě jest jmenovati stále přísežné tlumočnický z řad advokátů a notářů, státních a veřejných zaměstnanců, nebo osob s právnickým vzděláním. Ovšem nelze mezi těmito osobami naléztí vždy vhodný počet těch, kteří dokonale ovládají jazyky méně běžné a u nás přece jen potřebné. Proto dochází zhusta ke jmenování tlumočnicků z řad jiných povolání a zaměstnání. K žádosti o jmenování stálým přísežným soudním tlumočnickem jest přiložiti veškeré doklady osobní, o vzdělání, školním i odborném, v originálu nebo ověřeném opisu a doklady o praktické činnosti.

D ů v ě r y h o d n o s t a z a c h o v a l o s t.

Předpokladem ustanovení přísežného soudního tlumočnicka jest jeho důvěryhodnost, trestní i mravní zachovalost a způsobilost k plnému užívání občanských práv. Byla-li některá osoba odsouzena trestním soudem pro trestní čin, spáchaný z pohnutek nízkých a nečestných, nemůže býti ustanovena soudním tlumočnickem. Zachovalost dokládá se vysvědčením zachovalosti, které vydává buď domovská obec nebo policejní ředitelství v Praze.

Otázku důvěryhodnosti a případně i spolehlivosti vyšetří si soud sám z moci úřední.

S v ě p r á v n o s t.

Svéprávností jest rozuměti způsobilost fysických osob předsevzítí jakákoliv právní jednání bez cizí pomoci. Podle zá-

kona ze dne 23. července 1919 č. 447 Sb. z. a n., kterým snížen byl věk nezletilosti, nabývají fyzické osoby svéprávnosti dosažením 21. roku, pokud jsou duševně zdravé a nejsou z tohoto důvodu ve svých právech nijak omezeny. Dosažení věku 21. roku doloží žadatel připojením křestního listu. I když není pro stálé přísežné tlumočnický žádná věková hranice stanovena, dlužno při rozhodování o tom, zda žadatel má být tlumočnickem ustanoven, nebo nadále ve funkci stálého přísežného tlumočnicka ponechán, přihlížeti k jeho rozumové a mravní vyspělosti.

Státní občanství.

Dosud normou neupravena jest otázka, zda stálý přísežný soudní tlumočnick musí být naším státním příslušníkem. V praxi dodržuje se však zásada, že každý žadatel musí k žádosti předložiti i osvědčení o svém státním občanství. Otázka státní příslušnosti vůbec doznala v důsledku státoprávních změn v březnu 1939 značných modifikací. Vzhledem k zvláštnímu soudnictví, organisovanému pro německé státní příslušníky, pokud sídlí na území Protektorátu Čechy a Morava, možno předpokládati, že praxe, která dosud byla našimi soudy zásadně dodržována, potrvá i v rámci samosprávy zaručené území Protektorátu Čechy a Morava. Tím ovšem není vyloučena možnost, že by německý státní příslušník, sídlící na území Protektorátu, nemohl být ustanoven ke své žádosti stálým přísežným soudním tlumočnickem vrchním soudem v Praze nebo v Brně, ovládá-li a prokáže-li znalost jazyka českého a bude-li tlumočnicka oné řeči zapotřebí.

Zde nutno se zmíniti o tom, že ministerstvo spravedlnosti, ještě v době trvání československého státu, vyhradilo si právo rozhodnouti vždy samo o tom, zdali cizí státní příslušník může být jmenován soudním tlumočnickem. Toto svolení bylo ochotno dáti jen v případech zcela výjimečných, a to jen tehdy, kdyby nebylo možno nalézt československého státního příslušníka, který by se o ustanovení tlumočnickem toho kterého jazyka ucházel. Prakticky to znamenalo, že stálými přísežnými soudními tlumočnickými mohly být jmenovány jen osoby, mající československou státní příslušnost.

Jazyková znalost nebo znalost řeči posunkové.

V první řadě jest nezbytnou znalost úředního jazyka jednacního (dříve jazyka státního), poněvadž převážně jest tlumočnicka zapotřebí k jednáním před soudy a úřady. Tak jako notář musí ovládati jazyk jednacní, aby v této řeči mohl sloužiti občanstvu

a pomáhati soudům a úřadům, tak stejně jest žádoucí, aby tlumočnick této podmínce vyhověl, má-li být upotřebitelným. Jinak musily by být dvě různé kategorie tlumočnicků: jedni se širší působností a kvalifikací, kteří by tlumočili i u soudů a úřadů, druzí s kvalifikací a působností jen omezenou pro překlady do jiné nebo z cizí do jiné cizí řeči, bez upotřebitelnosti v řízení před soudy a úřady.

V praxi se ostatně ukazuje, že jest třeba žádati stejně spolehlivého průkazu nejen o znalosti cizího jazyka, jehož chce být uchazeč tlumočnickem, ale i o znalosti toho jiného jazyka, do kterého má být překládáno, ať již je to jazyk jednacní nebo jiný. Nestačí ovládati na př. jazyk francouzský, anglický nebo perský, jestliže tlumočnick neovládá jazyk jednacní (český), do něhož má překládati tak, aby byl překlad správný. Nejsou také vyloučeny překlady z jednoho cizího jazyka do druhého cizího jazyka (na př. z arabštiny přímo do jazyka anglického, ruského, francouzského a podobně). Viz seznam tlumočnicků Věstník min. spravedlnosti z r. 1934 str. 90 a následující. I tu jest třeba úplné znalosti obou jazyků, z něhož i do něhož se překládá.

Tlumočnický úředního jazyka jednacního (dříve jazyka státního) nelze ustanoviti.

Znalost jazykovou i jednacního jazyka jest doložiti vysvědčením ze školy s určitým vyučovacím jazykem, nebo vysvědčením o státní nebo universitní zkoušce, s úspěchem vykonané z toho kterého jazyka.

Znalost řeči posunkové, řeči to hluchoněmých, jest rovněž doložiti vysvědčením o zkoušce z této řeči s úspěchem vykonané před zvláštní zkušební komisí.

O USTANOVENÍ (JMENOVÁNÍ) TLUMOČNÍKA.

1. Stálí tlumočníci.

Stálé přísežné soudní tlumočníky jmenuje k žádosti vrchní soud ve zvláštním senátě, zpravidla pětičlenném.*)

Tato praxe má oporu v ustanovení § 24 č. 5 nařízení min. spravedlnosti č. 112/1897 ř. z. (jednacím řád pro soudy).

Podle zásady, vyslovené v ustanovení § 8 jur. normy ve znění čl. I. č. 3 zákona ze 16. června 1936, č. 161 Sb. zák. a nař., možno rozhodovati o věcech soudní správy, tedy i o jmenování stálých přísežných tlumočnicků v senátě tříčlenném, pokud nebylo něco jiného ustanoveno zákonnými předpisy o vnitřním nařízení soudů.**)

*) Dvorský dekret z 22. prosince 1835 č. 109 ř. z.

Die Dolmetsche sind von den Appellationsgerichten zu benennen.

**) Zákon ze dne 16. června 1936 č. 161 Sb. z. a n.
čl. I. č. 3:

§ 8 (jurisdikční normy) zní:

U vrchních soudů vykonávají soudní moc v občanských věcech právních a rozhodují ve správních věcech soudních senáty, které jsou složeny z předsedy a dvou soudců, pokud by něco jiného nebylo ustanoveno zákonnými předpisy o vnitřním zařízení soudů.

Důvodová zpráva:

Obmezení, připojené ve větě první „pokud by něco jiného nebylo ustanoveno zákonnými předpisy o vnitřním zařízení soudů“ odkazuje na př. na ustanovení § 28 soud. instr. (viz § 19 org. zák.) o složení senátu (komise) ve věcech personálních.

Cís. pat. č. 81/1853 ř. z. (soudní instrukce).

§ 28:

Pro obsazování míst a pro návrhy na ně, pak pro ostatní osobní (a kárné) věci buď u sborových soudů sestavena jejich přednostou stálá komise pod jeho předsednictvím nebo předsednictvím jeho náměstka z přiměřeného počtu členů radního gremia, který nemá být zpravidla menší než 4 a větší než 8, a buďte k tomu zvoleni členové radního gremia, o kterých uzná přednosta, že mají přesnou znalost úřednického personálu a vážnou vůli

Presidium vrchního soudu zašle zpravidla takovou žádost příslušnému presidiu krajského soudu, v jehož obvodě má žadatel své stálé bydliště, k podání dobrého zdání, zda s ohledem na potřebu v obvodu onoho krajského soudu jest nutno, nebo alespoň vhodno ustanoviti žadatele soudním tlumočnickem určitého cizího jazyka. Krajský soud vyjádří se o žádosti kladně zpravidla v takovém případě, kdy žadatel uchází se o soudní tlumočnictví jazyka, který není buď vůbec anebo nedostatečným počtem tlumočnicků v obvodě krajského soudu usídlených zastoupen, a je-li v obvodě tohoto soudu potřeba nebo alespoň vhodno takového tlumočnicka jmenovati.

Při posuzování žádosti nutno přihlídnouti ke vzdělání žadatele, které jest nezbytným předpokladem řádného výkonu úřadu soudního tlumočnicka, jakož i k jeho dokonalé znalosti jazyka.

Po tomto vyjádření krajského soudu vykoná presidium vrchního soudu další případné řešení o žadatelově mravní a trestní zachovalosti a předloží žádost k rozhodnutí zvláštnímu senátu, zřízenému u vrchních soudů.

zvoliti kandidáta a který toho nejvíce zasluhuje. V této komisi buďte přednášeny obsazení míst a návrhy na ně.

Zákon č. 217/1896 ř. z. (zákon o soudní organizaci).

§ 19:

Až do času, kdy nabudou účinnosti nová zákonná ustanovení, budou míti platnost předpisy cís. pat. ze dne 3. května 1853 č. 81 ř. z. (o vnitřním zařízení a jednacím řádě všech soudních úřadů), a to
O obsazování uprázdněných služebních míst (§§ 13—30).

§ 32:

Před uplynutím každého roku sestaví president sborového soudu na nejbližší rok senáty pro výkon soudnictví v občanských právních věcech (senáty nalézací, odvolací pro nesporné věci), senáty pro líčení v trestních věcech a radní komory, jakož i ostatní senáty, předepsané pro věci soudní správy a pro osobní věci a rozdělí práce mezi senáty téhož druhu.

(Podle Hartmannova komentáře:

Personální senát, § 28 soud. instr., § 19 zák. o org. soud. Tomuto senátu náležejí také posudky o návrzích na obsazení notářských míst, jakož i pro jiná místa; srov. u § 41 pozn. 3.)

§ 41:

U vrchních (zemských) soudů jsou zvláštní senáty civilní a trestní. Nezměněna zůstávají ustanovení o zřízení stálých komisí pro osobní věci, jakož i pro kárné věci.

Předpisy o přísežných tlumočnicích.

Tento senát buď žádosti vyhová a žadatele ustanoví stálým přísežným soudním tlumočnickem, nebo o žádosti rozhodne negativně, vždy dle svého volného uvážení.

V případě jmenování žadatele soudním tlumočnickem vyměří mu dle jeho majetkových poměrů a rozsahu jemu udělovaného tlumočnického oprávnění (pro jeden nebo více jazyků) dávku z úředního úkonu, podle dávkového řádu, a to vládního nařízení ze dne 23. prosince 1932 č. 191 Sb. z. a n., vydaného podle zákonů ze 3. dubna 1925 č. 53 Sb. z. a n. a ze dne 16. prosince 1926 č. 253 Sb. z. a n., doplněného vl. nařiz. ze dne 22. prosince 1933 č. 240 Sb. z. a n. sazebník CH. pol. 6 v částce od 60 do 2000 K.

Takto ustanovený (jmenovaný) stálý přísežný tlumočnick soudní dostaví se po zaplacení vyměřené mu dávky z úředního úkonu, se stvrzenkou k presidentu příslušného krajského soudu v jehož obvodě má své řádné bydliště a složí do jeho rukou slib, že úřad jemu svěřený bude vykonávati podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Po zaplacení dávky a výkonu slibu zařídí vrchní soud z moci úřední uveřejnění zprávy o jmenování tlumočnickem ve Věstníku ministerstva spravedlnosti.

Oprávnění soudního tlumočnicka k překladům písemností není omezeno na obvod vrchního soudu, kterým byl ustanoven tlumočnickem, nebo dokonce na obvod krajského soudu, v němž

(Podle Hartmannova komentáře:

§ 28 soud. instr. V osobním senátě se projednávají také posudky o návrzích na obsazení notářských míst.)

Nař. min. sprav. čís. 112/1897 ř. z. (jedn. řád).

§ 27:

U vrchních (zemských) soudů tvoří každý stálý senát, který má vykonávati soudnictví v občanských právních věcech nebo trestních věcech, jedno soudní oddělení. Senáty a komise pro osobní a kárné věci nebo pro zkouškové věci nepočítají se za samostatná soudní oddělení.

§ 24:

4. K presidiálním věcem (věcem správy spravedlnosti, §§ 19 a 21) náležejí:

osobní věci úředníků, právních praktikantů a zřizenců, jako návrhy na obsazení míst, jmenování, vzetí do přísahy, přeložení, nastoupení služby a vystoupení, směna míst, oznámení o nemoci a úmrtí, dovolené, prominutí stáří, oznámení o sňatku a jiná oznámení, vztahující se na výkaz o stavu, poukaz služného, přídavek, záloh, výpomocí, odměn, uznání a vyznamenání a všecky věci přípravné soudcovské služby.

5. V rozsahu označeném v č. 4 osobní věci odborných soudců laiků, obhájců, soudních lékařů, duchovních, učitelů ve věznicích, tlumočnicků znalců a vzetí do přísahy osob, které obstarávají úkony vážících a měřících.

má své bydliště. Jest i oprávněn pořizovati pro soudy a úřady potřebné překlady na celém území.

Jmenoval-li vrchní soud tlumočnicka jen se zřetelem na potřebu v určitém obvodu a uvedl-li při jeho ustanovení výslovně, že jej jmenuje soudním tlumočnickem jen na dobu, pokud bude bydleti v určitém místě nebo v určitém soudním obvodu, ztrácí takovýto tlumočnick udělené mu oprávnění tlumočnické přesídlením na jiné místo nebo do jiného soudního obvodu.

Každý stálý přísežný tlumočnick jest povinen jakoukoliv změnu svého bydliště oznámiti presidiu příslušného vrchního soudu za účelem vyznačení v seznamu stálých soudních tlumočnicků a k uveřejnění ve Věstníku ministerstva spravedlnosti.

2. Příležitostní tlumočnicki.

Takovéto tlumočnicki může ustanoviti každý soud, který při řízení v jednotlivém případě tlumočnicka potřebuje a nemůže v konkrétním případě přibrati stálého přísežného tlumočnicka. Musí to však vždy býti osoba spolehlivá a znalá cizího jazyka. Soud vezme takovouto osobu do slibu. Funkce takovéhoto příležitostného tlumočnicka přestává provedením úkonu tlumočnického, od něho soudem požadovaného.

Jak z povahy věci vyplývá, dochází k přibrání takovýchto tlumočnicků v praxi velmi zřídka, ježto jest dostatek stálých přísežných tlumočnicků.

MÁ NĚKDO NÁROK NA USTANOVENÍ STÁLÝM PŘÍSEŽNÝM TLUMOČNÍKEM?

I když některá osoba splňuje všechny shora uvedené podmínky, které se podle platných předpisů vyžadují ke jmenování stálým přísežným tlumočnickem, nemá nároku na jmenování (ustanovení) takovému tlumočnickem.

O žádostech rozhoduje vrchní soud dle svého volného uvážení, a je-li žadatel v každém směru pro funkci soudního tlumočnicka způsobilý, musí mimo to uvážiti úřad jmenovací, zda jest dána skutečná potřeba v podřízeném obvodu takového tlumočnicka jmenovati, nebo dosavadní počet tlumočnicků již ustanovených novým jmenováním rozmnožiti. Nelze proto jmenovati tlumočnickem každou osobu, třeba výtečně k funkci tlumočnicka způsobilou a nutno uvážiti, zda jest takovéto ustanovení nutné nebo alespoň vhodné. Přílišné rozmnožení počtu tlumočnicků určitého jazyka není ostatně žádoucí ani s hlediska a zájmu tlumočnicků již ustanovených.

Zamítne-li proto vrchní soud žádost za ustanovení (jmenování) soudním tlumočnickem, nelze si proti takovému zamítavému výměru s úspěchem stěžovati ani u ministerstva spravedlnosti, ani u nejvyššího správního soudu v Praze, jelikož oba tyto úřady nemají možnosti přezkoumati zamítavé rozhodnutí vrchního soudu, který rozhodl dle svého volného uvážení a nemohl se proto dotknouti nějakého subjektivního práva žadatele, když tomuto není samým právním řádem dáno.

O PŘIBÍRÁNÍ TLUMOČNÍKŮ K JEDNÁNÍ A NĚKTERÉ PŘEDPISY SPECIELNÍ.

K vyhotovení překladů listin a k ústnímu tlumočení řeči může dojíti jednak v řízení před soudy nebo jinými úřady a jinak na přímou žádost strany.

Ustanovení toto nebrání ovšem straně, aby si sama opatřila potřebný překlad u soukromého překladatele, který není stálým přísežným tlumočnickem. Překlad takto pořízený nemá však záruky veřejné víry.

Kdy jest třeba přibrati tlumočnicka v řízení u soudů a úřadů, rozhodují příslušné předpisy práva formálního. (Viz na př. § 123 jedn. řádu, čl. 8 vládn. nařiz. ze 3. února 1926 č. 17 Sb. z. a n., ustanovení §§ 100, 163, 164, 198 tr. ř., § 10 nesp. řízení, §§ 287—292 nesp. patentu a podobně.)

1. Předpisy soudního řádu jednacího.

§ 123 jedn. řádu:

Zúčastní-li se jednání svědci, znalci nebo jiné osoby, které nejsou znalci jazyka, ve kterém se projednává, a nemohou-li se vyjádřiti ani v jazyku, kterého jsou mocní soudci a zapisovatel, budiž soudcem (předsedou senátu) nebo samosoudcem přibrán k jejich výsledku tlumočnick. Rovněž jest přibrati k jednání s hluchými, němými nebo hluchoněmými osobami tlumočnicka, pokud nelze docíliti jinak spolehlivého dorozumění s těmito osobami.¹⁾

Pro účast procesních zmocněnců, kteří nejsou znalci jazyka, ve kterém se projednává, nesmí býti tlumočnick přibrán.²⁾

¹⁾ Zápis o každém ústním projednávání před soudem má obsahovati mimo zápisy a údaje zákonem zejména nařízené: 1. pojmenování soudu, jména soudců, zapisovatele, a když byl přibrán tlumočnick, jeho jméno. (§ 207 č. 1 c. ř. s.)

Zápis podepsati mají a tlumočnick k jednání snad přivzatý. (§ 213 odst. 3 c. ř. s.)

²⁾ Není-li zmocněnec schopen srozumitelně se vyjádřiti o předmětu rozepře, nebo ústně projednávati, a je-li buď strana sama nepřítomna, nebo nemůže-li jednání s ní býti provedeno vzhledem k § 27 odst. 1 c. ř. s. (nucené zastoupení advokátem), budiž rok na čas co možná nejkratší odročen a strana poukázána, aby k novému roku přišla, jsouc zastoupena způsobilým zmocněncem, třeba-li toho, advokátem. (§ 185 odst. 2 c. ř. s.)

Není důvodem pro přivzetí tlumočnicka, že účastní se jednání právní zástupce, obhájce nebo plnomocník, který není znalý jazyka, ve kterém

Tlumočník má, není-li úředníkem soudu, ani pro tento soud (úřad) všeobecně vzat do přísahy, přísahati,³⁾ že to, co mu bude sděleno, věrně přeloží. Pokud může být tlumočník pro předpojatost vyloučen z účasti na jednání, budiž posouzeno podle ustanovení § 27 jur. normy.⁴⁾

V občanských právních věcech buďtež tlumočnickovy poplatky určeny obdobným určením a užitím předpisů o poplatcích znaleckých.

Jsou-li povoláni k překladu nebo k soudnímu výsledku v občanských věcech právních úředníci, ustanovení u soudu (soudní zaměstnanci) nebo přísazní tlumočníci, ustanovení trvale za pevný plat, mají takovéto tlumočnické práce vykonávat bezplatně.

2. Článek 8 vládn. nařiz. ze 3. února 1926 č. 17 Sb. z. a n.

(¹) Se stranami a jinými účastníky budiž jednáno jen ve státním jazyku.

(²) Jsou-li však svědci (znalečtí svědci, přezvědne osoby, důvěrníci nebo pamětníci), jakož i strany vyslychané k důkazu nebo obvinění, při-

se projednává. Straně náleží, aby se dala zastupovati vždy zástupcem jazykově způsobilým. (Čl. 10 odst. 1. věta 2. vl. nař. ze 3. února 1926 č. 17 Sb. z. a n.)

³⁾ Forma přísahy ustanovena jest blíže ve čl. XL uvoz. zákona k civil. řádu soudnímu z 3. května 1868 č. 33 ř. z. a zákona z 13. července 1922 č. 223 Sb. zák. a nařiz.

Němí, hluchí nebo hluchoněmí, pokud neumějí čísti a psát, vykonají přísahu pomocí tlumočnicka. Tyto osoby buďtež před přísahou poučeny prostřednictvím tlumočnicka. (Viz § 1 odst. 3 a § 2 odst. 2 zák. č. 223/1922 Sb. z. a n.)

⁴⁾ Soudní tlumočníci mohou být z určitého jednání vyloučeni, jsou-li u nich dány ony důvody, které by soudce vylučovaly z vykonávání soudcovského úřadu.

§ 27 jur. normy posled. odst.: Přednosta soudu, vykonávaje správu úřadu, ustanoví, zda tací soudní orgánové (i tlumočníci) mají v tom kterém případě zdržeti se výkonu svého úřadu.

§ 20 jur. normy:

Soudcové jsou vyloučeni z vykonávání soudcovského úřadu v občanských právních věcech:

1. ve věcech, ve kterých sami jsou stranou, nebo při kterých jsou k některé ze stran v poměru spoluoprávněného, spoluzavázaného nebo postihem povinného;

2. ve věcech svých manželek anebo takových osob, které jsou s nimi v přímé řadě příbuzny nebo sešvagřeny, nebo se kterými jsou v pobočné řadě až do čtvrtého stupně příbuzni nebo v druhém stupni sešvagřeni;

3. ve věcech svých osvojitelů nebo pěstounů, osvojenců nebo schovanců, svých poručenců a opatrovanců;

4. ve věcech, v nichž byli zřízeni nebo ještě zřízeni jsou za zmocnění některé ze stran;

5. ve věcech, v nichž byli při některém podřízeném soudu účastni při vydání rozsudků nebo usnesení v odpor vzatého.

Je-li dán u tlumočnicka, ať již stálého nebo příležitostného, některý z důvodů shora uvedených, má takovýto tlumočník povinnost oznámiti to přednostovi soudu, a stačí, učiní-li tak podle § 130 jedn. řádu ústně. — Rozhodnutí, které na základě takového oznámení učiní přednosta soudu, musí se tlumočník podrobiti.

slušníky jazyka některé menšiny v obvodu téhož sborového soudu II. stolice a přesvědčí-li se soud nebo úřad je vyslychající, anebo je-li známo z bydliště neb pobytu vyslychaného nebo z jiných okolností (dřívějšího jednání a pod.), že vyslychaný není tak mocen státního jazyka, aby mohl v něm věcně správně vyhovídati, mohou tyto osoby bez tlumočnicka být vyslechnuty ve svém jazyku.

(³) Nezná-li soudce nebo úředník, jemuž podle pravidel náleží toto úřední jednání, jazyka osoby, jež má být podle odst. 2. vyslechnuta, vyslechně ji, je-li to podle zákonných ustanovení přípustno, soudce nebo úředník jejího jazyka znalý; úřaduje-li se ve sborech a nejsou-li všichni členové znalí jazyka strany, vyslechně ji jeden ze členů tohoto jazyka znalý a tlumočí pak její výpověď.

(⁴) Není-li to přípustno (na př. před nalézacím soudem) nebo možno, aby byla taková osoba vyslechnuta jiným soudcem nebo úředníkem, buď přibrán k jednání tlumočník. Jde-li jediné o věc strany, hradí útraty prozatím strana dovolávající se této osoby s výhradou konečného rozhodnutí o útratách, jinak je hradí stát.

(⁵) Výpověď buď do zápisu ve státním jazyku zapsána, ale budiž pak vyslychanému tlumočena a v zápisu potvrzeno, že se to stalo a že zápis byl sepsán správně podle učiněné výpovědi. Záleží-li na doslovném znění výpovědi, o čemž rozhodne z úřední povinnosti anebo na návrh strany s konečnou platností soudce, úředník anebo senát, u něhož se výslech koná, zapíše se výpověď též v jazyku, ve kterém byla učiněna. Není-li snad zapisovatel znalý tohoto jazyka, zapíše ji vyslychající nebo tlumočník a podepíše vyslychaný.

Viz též §§ 18 a 24 uvedeného nařízení, § 20 odst. 1 jedn. ř. a § 185 odst. 1 c. ř. s.

§ 20 odst. 1 jedn. řádu.

Pokud jest toho pro jazyk užitý stranou při jejím přednesu, nebo pro jazyk osob zúčastněných na právní věci zapotřebí, může přednosta okresního soudu z jazykových důvodů uložit jednotlivé věci případ od případu jinému soudci, oprávněnému vyřizovati věci toho druhu, nehledě k rozvrhu práce.

§ 185 c. ř. s.:

Jestliže strana, která se dostavila k ústnímu jednání bez zmocnění, není schopna se srozumitelně vyjádřiti o předmětu právní rozepře, nebo není schopna, aby sama ústně jednála, budiž rok na krátkou dobu odročen a tato strana poukázána, aby se k novému roku dostavila, zastoupena jsouc způsobilým zmocněncem, třeba-li toho i advokátem, jinak bude pokládáno, jako by se nedostavila. Opětně odročovati rok již k vůli tomu nelze.

Předcházejících ustanovení budiž obdobně užito také tenkrát, když zmocněnec strany není schopen srozumitelně se vyjádřiti o předmětu rozepře, nebo ústně projednávati, a je-li strana sama nepřítomna.

Jestliže taková překážka nastane při zákonném zástupci, má předseda nebo samosoudce dáti současně potřebné příkazy, aby byl zřízen způsobilý zmocněnec.

Podle ust. § 123 odst. 2 jedn. řádu (str. 21) nelze však přibrati v takovýchto případech tlumočnicka, účastní-li se projednávání procesní zmocněnci, kteří nejsou znalí řeči, ve které se jedná.

Procesní zmocněnec strany má tedy vždy ovládati úřední řeč jednací, chce-li se jednání za stranu jako její zmocněnec účastniti a její zájmy hájiti.

3. Předpisy řádu trestního.

§ 100 tr. ř.:

Spisy, které jsou sepsány jazykem u soudu neobvyklým a jsou pro vyšetřování důležité, má vyšetřující soudce dáti přísežným tlumočnickem přeložiti a i s překladem ke spisům přiložiti.

K tomu viz sdělení min. spravedlnosti č. 26/27 Věst.)*

§ 163 tr. ř.:

Není-li svědek znalý jazyka soudního, může býti vyslýchán bez tlumočnicka jen tehdy, když jak vyšetřující soudce, tak i zapisovatel jsou dostatečně znalí tohoto jazyka; podle potřeby má se přiložiti ke spisům ověřený překlad protokolu na jazyk soudní.

Mimo tento případ má se k výsledku přibrati přísežný tlumočnicka a musí se výsledek protokolovati jak v jazyku, v němž se svědek vyslýchá, tak i v překladu na jazyk soudní. Tlumočnicka může býti zároveň zapisovatelem.

Viz k tomu § 18 vyk. nařiz. k zákonu o organisaci soudní.

Vezme-li se k výsledku tlumočnicka, má se nejdříve na jedné straně protokolu napsati otázka v řeči soudu a pod ní její doslovný překlad v řeči tlumočené. Potom na druhé straně odpověď v řeči vyslýcháného (tlumočené) a pod ní její doslovný překlad.

§ 164 tr. ř.:

Je-li svědek hluchý, dají se mu otázky písemně, aby na ně odpovídal. Je-li němý, vyzve se, aby na kladené otázky odpovídal písemně. Není-li ten nebo onen způsob výsledku možný, musí se k výsledku svědkově přibrati jedna nebo v případě potřeby i více osob, jež jsou znalé jeho řeči známkové, anebo jinak mají dovednost dorozuměti se s hluchoněnými, a jest takové osoby vzíti napřed do přísahy jako tlumočnicky.

(Pozn.: Pokud ovšem nejsou to osoby, ustanovené již vrchním soudem za stálé přísežné tlumočnicky posunkové řeči hluchoněných.)

§ 198 tr. ř., pojednává o výsledku obviněného v řízení trestním, odkazuje na předpisy §§ 163 a 164 tr. ř.:

„... Není-li obviněný znalý jazyka soudního, nebo je-li hluchý, němý nebo hluchoněný, jest dbáti předpisů §§ 163 a 164 tr. ř.“

*) Přímý styk mezi soudy a soudními tlumočnicky. Některé soudy zasílají soudům v bydlišti soudních tlumočnicků žádosti o opatření překladu. Dožádaný soud nemůže v takové věci zaříditi ničeho jiného, než žádost postoupiti tlumočnicku k překladu. Při tom musí ale dožádaný soud zaplatiti tlumočnický poplatek ze svého úředního paušálu a není mu nahrazen dožadujícím soudem. Ježto se takovýto způsob zřejmě přiči zásadám o úspornosti ve správě státní, řízení se tím zbytečně protahuje a znesnadňuje, ukládá se soudům, aby se takovéhoho postupu vyvarovaly.

Potřebují-li překladu, jest jejich věcí, aby se obrátily přímo na soudního tlumočnicka, pokud ovšem není zvláštními předpisy nařizeno, aby o překlad požádáno bylo ministerstvo spravedlnosti.

4. Předpisy řízení nesporného.

§ 10 nesp. řízení:

Má-li býti podle zvláštních ustanovení přibrán k jednání tlumočnick, který není stále ustanoven, není třeba, nežádají-li toho účastníci, vzíti takového překladatele jako tlumočnicka do přísahy.

§ 287 nesp. patentu:

Že překlad souhlasí s prvopisem, budiž dosvědčeno tlumočnickem zřízeným od soudu.

§ 288 nesp. patentu:

Jak a kde mají býti ustanoveni stálí přísežní tlumočnicki, určuje se zvláštními předpisy.

Pro jednotlivé případy, ve kterých nemůže býti překlad zhotoven žádným ze stálých přísežných tlumočnicků, ustanoví překladatele soud I. stolyce a vezme jej do přísahy jako tlumočnicka.

§ 292 nesp. patentu:

Překlady tlumočnicka, přísežně ustanoveného u soudu, buďtež pokládány tímto, jakož i jinými soudy a úřady za správné. Straně, která prohlašuje překlad za nesprávný, musí však býti dovoleno své tvrzení prokázati dvěma nebo několika znalci, podle předpisů civilního řádu soudního.

§ 289 nesp. patentu:

O OVĚROVACÍ DOLOŽCE STÁLÝCH PŘÍSEŽNÝCH TLUMOČNÍKŮ.

Ke konci překladu dosvědčí tlumočnick, že překlad souhlasí přesně s původní listinou, dovolává se své úřední přísahy, poznamenav rok a den vyhotovení překladu. Toto vysvědčení potvrdí svým podpisem a svou úřední pečeti.

Má-li býti užito listiny takové mimo místo, kde má tlumočnick své bydliště, budiž jeho podpis ověřen od soudu, u kterého jest tlumočnickem ustanoven, s dodatkem, že jmenovaný tlumočnick byl vzat soudem do přísahy.

V ýnos ministerstva spravedlnosti z 26./VII. 1921 č. 44.416.

Podle tohoto výnosu zní ověřovací doložka soudních tlumočnicků takto:

„Osvědčuji, dovolává se své přísahy, jako tlumočnick ustanovený dekretem vrchního soudu v ze dne Pres . . . , že tento překlad souhlasí úplně s prvopisem, sepsaným v jazyku“, kterážto doložka vždy musí býti sepsána v jazyku státním, a to na prvním místě, a může býti připojena i v jazyku překladu. Tento předpis nebyl zrušen ani čl. 58 odst. 1. a 2. jaz. nařízení, jelikož znění doložky tlumočnickovy má význam pro stranu nebo i pro úřad, pro který je překlad určen, neboť stav tlumočnicků jest zřízen právě pro případy, v nichž jest třeba překladu pro neznalost jazyka prvopisu listiny a straně nebo úřadu musí býti poskytnuta možnost, přesvědčiti se z ověřovací doložky, že překlad souhlasí s originálem.

Žádá-li tlumočník nebo strana, aby tato ověřovací doložka tlumočnickova byla presidiem krajského soudu ověřena, může se státi jen v takové formě, že soud (presidium) potvrdí, že překladatel jest podle seznamu tlumočnicků ustanoven přísežným tlumočnickem, nikoliv však tak, že soud (presidium) potvrdí pravost tlumočnickova podpisu, neboť podpis tlumočnickův není mu předložen jako na příkl. podpis notářův. (Č. 19.295/30 Věst. min. sprav. sděl. 36.)

KOLKOVÁNÍ OVĚŘOVACÍCH DOLOŽEK.

Překlady ověřené přísežnými soudními tlumočnickými mají povahu úředního vysvědčení a podléhají proto poplatku 8 K za první arch podle sazební položky 56/100 a 100/116 f poplatkového zákona a za každý další arch poplatku per 5 K podle sazební položky 1/50 poplatkových pravidel.

V řízení trestním (před trestními soudy) jsou překlady od těchto poplatků osvobozeny. Musí však na nich býti na zřetelně viditelném místě uveden účel a osoba, pro které se vydávají. Ve věcech a řízení trestním — soukromožalobním — toto osvobození od poplatků neplatí.

Překlady, vyžádané soudem pro úřední potřebu, jsou podle výnosu ministerstva financí z 15. II. 1899 č. 46.315/1898 (poplatková příloha k Věstníku ministerstva financí č. 5/1899) kolku prosté, a to i v těch případech, kdy v zájmu strany byly pořízeny soudem pro úřední potřebu.

Povolením práva chudých není dáno osvobození od těchto poplatků kolkových na ověřovacích doložkách za první a následující archy. Otázku úhrady těchto nákladů jest posouditi s hlediska § 70 c. ř. s.

O ODMĚNĚ ZA PRÁCE TLUMOČNICKÉ.

Stálý přísežný soudní tlumočnický má nárok na odměnu za vykonané práce tlumočnické, kterou zpravidla určuje soud. Překlady, vyžádané soudy pro úřední potřebu, se tlumočnickým zpravidla nehonorují.

§ 290 nesp. pat.:

Stálí přísežní tlumočníci mají vyhotoviti stranám i bez zvláštního soudního příkazu za plat překlady, kterých žádají. Překladatelovy poplatky buďtež určeny soudem, nestane-li se o nich dohoda mezi ním a stranou.

§ 291 nesp. pat.:

Soudy jsou oprávněny žádati, je-li třeba, od stálých přísežných tlumočnicků i bezplatně překlady, jichž potřebují v úředním jednání.

V ý n o s m i n i s t e r s t v a s p r a v e d l n o s t i č. 3213/1924 Věst. č. 20:

Často se stává, že jsou postupovány soudům v Československé republice*) k dalšímu příslušnému řízení pozůstalostní spisy, vedené do té doby v cizím jazyku. Jest proto eventuelně nutno, aby soudními tlumočnickými byly pořízeny překlady jich do státního jazyka. Aby nebyli notáři jako soudní komisaři nuceni v těch případech, kdy pozůstalost nestačí hraditi tyto náklady, hraditi poplatky tlumočnicků bez náhrady, souhlasí min. financí, aby útraty tlumočnicka při projednávání nepatrných pozůstalostí zaplacený byly z úředního paušálu. Předpokládá se však, že i notář při projednávání pozůstalostí spolupůsobivší odměnu za projednání pozůstalostí neúčtoval. Při tom se upozorňuje na to, že jest vhodné, aby notář před opatřením si překladu od soudního tlumočnicka informoval se u soudu, zda mu nemůže býti dostatečný překlad pořízen úředníky soudu, zvláště když jazykových znalostí následkem světové války značně přibýlo.

§ 385 tr. ř. ve znění čl. I. zák. z 18. prosince 1919

č. 1 Sb. zák. a nař. z r. 1920:

Poplatky tlumočnicků určují se obdobně jako poplatky soudních znalců. Povolávají-li se k těmto pracem úředníci u soudu zřízení (soudní zaměstnanci) nebo tlumočníci u soudů nebo úřadů za stálý pevný plat ustanovení, vykonávají tyto práce zdarma.

O odměně znalcům v občanských věcech právních ustanovuje § 365 civ. řádu soud.:

Znalec má nárok na náhradu nákladů a výdajů jemu způsobených, na odškodnění za ztrátu času a na odměnu za svou námahu. Předem může žádati o přiměřenou zálohu.

*) Nyní: Protektorát Čechy a Morava. (Výnos č. 75/1939 Sb. z. a n.)

§ 386 tr. ř.:

Znalci a tlumočníci mohou však, když mají předsevzítí úkony mimo místo, kde se obyčejně zdržují, žádati též cestovné a stravné, a to ti, kteří jsou ustanoveni ve veřejných službách podle předpisu obecných nařízení o tom vydaných, ostatní podle ustanovení daných v § 383 tr. ř., ovšem však i při vzdálenosti menší než jaká tam jest udána.

Všechny zmíněné poplatky mají se ostatně znalcům a tlumočnickům vyplatiti pokud možná ihned po provedení úkonu anebo je zaslati bezplatně.

V písemném předvolání (obsilce) má se jim připomenouti, že mají svůj nárok, pod ztrátou, nejdéle do 14 dnů po podání svého posudku (překladu) likvidovati.

§ 383 odst. 1 tr. ř.:

Svědčům, kteří jsou živi ze mzdy denní nebo týdenní, a kterým by to bylo tudíž na újmu jejich výživě, kdyby jim i jen několik hodin ušlo, ustanoviti má soud, který je vyslyšel, na jejich žádost, uváživ slušně všechny poměry, nejen náhradu za potřebné útraty na cestě sem i zpět, nýbrž i náhradu za ušlý výdělek a za větší potřebné útraty, případně způsobené zdržováním se na místě výslechu. Jiným svědkům, když za to požádali, smí se jen v případě, když místo jejich výslechu od místa, kde obyčejně se zdržují, jest vzdáleno více než 4 hodiny, povoliti přiměřenou náhradu za nutná vydání za cestu a za pobyt v místě výslechu. Přiznané poplatky se mají pokud možno ihned vyplatiti.

§ 384 tr. ř.:

Znalci, kteří jsou u některého soudu stále za znalce ustanoveni a berou za to nějakou odměnu, mohou žádati jen náhradu předběžných výloh, jichž bylo zapotřebí k podání posudku a jež náležitě prokázali. Jiní znalci obdrží mimo to poplatek, který vyměří soud, uváživ všechny okolnosti. Ne-li o tom v platných nařízeních nic zvláštního ustanoveno, vyměřuje se poplatek mezi dvěma a deseti korunami a v případě, že k posudku jest třeba zvláštních vědeckých nebo technických či uměleckých vědomostí a dovedností, mezi čtyřmi a čtyřiceti korunami. K povolení odměny přesahující tuto částku jest si vyžádati schválení sborového soudu II. stolice.

Viz k tomu: výnos min. spravedlnosti ze 3. ledna 1920 Věst. č. 3.

Poplatky tlumočnicků byly v rakouském trestním řádu nedostatečně upraveny a proto bylo třeba postavit tlumočnický co do poplatků naroveň znalcům. Pokud by nešlo o běžné výkony, jmenovitě i tehdy, kde ke splnění úkolu tlumočnicka jest potřebí zvláštních vědomostí vědeckých nebo zručnosti (to platí na příklad při překladu tištěných spisů), možno vyměřiti odměnu tlumočnicku podle druhé sazby § 384 tr. ř.

Podle nařízení min. spravedlnosti ze 17. září 1897 č. 221 jsou poplatkové sazby pro znalce a tlumočnický vydávány vrchními zemskými soudy po schválení ministerstvem spravedlnosti.

Takovéto poplatkové sazby, podle kterých by se vyměřovala odměna soudním tlumočnickům, dosud však vydány nebyly. Byly sice konány přípravné práce s jejich určením, ale ke skončení těchto prací nedošlo.

Soudy přiznávají v praxi tlumočnickům odměnu per 30 až 50 K za jednu stranu normalisovaného formátu, podle obtížnosti překladu (text odborný, exotický jazyk) a dle toho, zda překlad musel být vyhotoven urychleně, nebo jedná-li se o nečitelný rukopis.

Mimo to přisuzují soudy tlumočnickům odměnu za šití a pečetení překladu, a to analogicky podle platné sazby notářské.

Odměny za ústní tlumočení při úředních jednáních upravují se podle délky doby potřebné k ústnímu překladu. Mimo odměnu za tento ryze tlumočnický úkon přisuzují soudy též náhradu cestovního, případně i nocležného, stravné a odškodnění za dobu ztrávenou čekáním.

Nárok na tlumočnickou odměnu uplatňuje se likvidací.

Soud rozhodne o odměně tlumočnicka usnesením.

Proti rozhodnutí soudu o odměně tlumočnické jest přípustný rekurs k nadřízenému soudu. Lhůta k podání tohoto rekursu je 14denní a v řízení nesporném 15denní.

DOZORČÍ MOC A PRÁVO NAD SOUDNÍMI TLUMOČNÍKY.

Na území Čech a Moravy není speciálního ustanovení o výkonu dozorčí moci nad soudními tlumočníky. Fakticky vykonává tuto moc vrchní soud nad všemi tlumočníky ve svém obvodu.

Presidium vrchního soudu může udělit soudnímu tlumočnicku výtku nebo důtku, zjistí-li v překladech závady a má právo jej i funkce soudního tlumočnicka zbaviti.

Tak může se státi, zjistí-li se dodatečně, že soudní tlumočnick není „úplně znalý“ onoho cizího jazyka, pro nějž byl tlumočnickem ustanoven, a to buď v písmě nebo i v řeči.

Než úplná znalost cizího i jednacích jazyka a spolehlivost i důvěryhodnost jsou nezbytným předpokladem nejenom pro původní ustanovení určité osoby soudním přísežným tlumočnickem, nýbrž i nezbytným předpokladem pro trvání úřední činnosti tlumočnickovy. Plyne to z těchto úvah: Podle § 289 nesp. patentu č. 208/1854 ř. z. (viz i bod 4. dvorského dekretu č. 109/1835 Sbírký zák. soudních) musí soudní tlumočnick, dovolávaje se vykonané tlumočnické přísahy, na konci překladu osvědčiti, že překlad přesně souhlasí s původní listinou a potvrdí toto osvědčení svým podpisem a svou pečeti. Důsledkem tohoto význačného postavení soudního přísežného tlumočnicka jest pak podle § 292 nesp. pat. č. 208/1854 ř. z. (viz též bod 6. dvorského dekretu č. 109/1835 Sbírký zák. soud.), že překlady tlumočnicka přísežně ustanoveného jest tímto soudem, jakož i jinými soudy a úřady pokládati z a s p r á v n é.

Předpisy tyto vtiskují tedy soudnímu tlumočnicku znak zvláštní důvěryhodnosti a spolehlivosti po stránce znalosti jazyka, pro nějž byl tlumočnickem ustanoven. Z povahy věci plyne, že dospěje-li vrchní soud po ustanovení určité doby soudním tlumočnickem na základě vykonaného šetření k přesvědčení, že předpoklady úplné znalosti jazyka a spolehlivosti nejsou dány, jest vrchní soud nejen oprávněn, nýbrž i v zájmu veřejném přímo povinen odejmouti takové osobě udělené oprávnění tlumočnické a ji ze seznamu stálých soudních tlumočnicků vymazati.

Do rozhodnutí presidia vrchního soudu, kterým udělena byla tlumočnicku důtka, nebo do rozhodnutí vrchního soudu, kterým byl tlumočnick svého úřadu zbaven a ze seznamu stálých soud-

ních tlumočnicků vymazán, jest přípustna ve lhůtě 15denní stížnost k ministerstvu spravedlnosti a proti rozhodnutí tohoto ministerstva další stížnost na nejvyšší správní soud.

VLÁDNÍ NAŘÍZENÍ Z 21. DUBNA 1939 č. 123 Sb. z. a n.
o vyloučení některých osob z výkonu veřejných funkcí
v soudnictví.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1. Až do další zákonné úpravy budiž zastaven výkon úřadu osob, které vedle soudců z povolání vykonávají veřejné funkce v soudnictví, jestliže z důvodu veřejného klidu a pořádku nejsou s to úřad ten vykonávat. Toto opatření se týká zvláště soudců laiků u obchodního soudu a u obchodních a horních senátů, přísedících soudů pracovních, přísedících a členů všech soudů rozhodčích a vrchních soudů rozhodčích, soudů pojišťovacích a vrchního pojišťovacího soudu, porotců, přísedících soudů kmetských, přísedících soudů mládeže, správců konkursní podstaty a vyrovnacích správců, vnucených správců, t l u m o č n í k ů, soudních znaleců, přísedících soudních lékařských rad, přísedících dozorcích rad trestního soudnictví nad mládeží, důvěrníků v komisi pro výkon samovazby, veřejných poručníků a přísedících soudu patentního, jakož i případných náhradníků těchto osob.

§ 2. (1) Opatření podle § 1 učiní, pokud jde o osoby činné u soudů podléhajících dozoru presidentů vrchních soudů, tyto presidenti. Jinak učiní takové opatření ten, jemuž jest svěřen bezprostřední dohled.

(2) Pokud jde o funkce konané i na žádost stran, budiž zastavení výkonu funkce uveřejněno v Úředním listě.

§ 3. Jevilo-li by se to nezbytné pro chod soudů, učiní president vrchního soudu nebo ten, komu přísluší v ostatních případech bezprostřední dohled (§ 2), vhodné prozatímní opatření povoláním jiných osob místo těch, u nichž výkon funkce byl zastaven.

§ 4. Proti opatření učiněným podle předchozího ustanovení není opravného prostředku.

§ 5. Toto nařízení provede ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

O VYHOTOVOVÁNÍ AFFIDAVITŮ.

Vyskytly se případy, že přísežný soudní tlumočnick dovolává se své úřední přísahy potvrdoval, že jemu známé osoby před ním učinily o svých osobních datech určitá prohlášení, potřebná pro dosažení visa u zde sídlících zastupitelských úřadů ve formě t. zv. affidavitů, jež opatřoval soudní tlumočnick svou úřední pečeti.

Takováto činnost soudních tlumočnicků není dovolena, protože ji nelze nikterak odůvodniti úřední působností soudního tlumočnicka.

Funkce soudního tlumočnicka neopravňuje k sepisování affidavitů ani tenkrát, jde-li o takového soudního tlumočnicka, který jest notářem. Odkazy na předpisy notářského řádu §§ 12, 62, 63 a 90 nejsou správné, ježto nehledíc ani k otázce, jaký vliv na tato ustanovení měly jazykové předpisy, všechna tato ustanovení se vztahují na sepisování notářských listin; mezi takovéto listiny nelze affidavit počítati, ježto jest platnému notářskému řádu neznámý. (Viz výn. ministerstva spravedlnosti ze 7. května 1938 č. 25.758.)

I.

Vzor žádosti o jmenování
stálým přísežným tlumočником.

Kolek
5 K

Vrchnímu soudu

v Praze.

Rudolf Novák, narozený 15. srpna 1901 v Chlumci n. C., příslušník Protektorátu Čechy a Morava, redaktor, bytem v Praze XV., čp. 1394, žádá vrchní soud o jmenování stálým přísežným tlumočником jazyka litevského a polského pro překlady z těchto řečí do jazyka českého a naopak a dokládá svoji žádost těmito přílohami:

1. křestním listem (příl. A. in orig.),
2. osvědčením o státním občanství (příl. B. v ověř. opisu),
3. vysvědčením o školním vzdělání:
 - a) ze IV. třídy reálky ve Varšavě (s vyučovacím jazykem polským) (příloha C. v ověř. opisu),
 - b) maturitním vysvědčením Československé obchodní akademie v Praze (příl. D. v ověř. opisu).
4. Vysvědčením o universitní zkoušce z jazyka litevského, vykonané na filosofické fakultě Karlovy university v Praze s výsledkem velmi dobrým (příl. E. v orig.).
5. Vysvědčením zachovalosti z poslední doby (příloha F. v orig.).
6. Služebním vysvědčením fy ve Lvově, kde byl po dobu 1½ roku jako litevský korespondent zaměstnán. (Příl. G. in orig.)

Žádám zdvořile o příznivé vyřízení této mojí žádosti a prohlašuji, že v případě jmenování stálým přísežným tlumočником budu veškeré práce tlumočnické mně svěřené řádně a svědomitě vykonávat.

V Praze dne 1939.

7 příloh
přiloženě!

Rudolf Novák v. r.,
redaktor,
Praha XV., čp. 1394.

II.

Jmenovací dekret.

Vrchní soud
v Praze.

Panu

Rudolfu Novákovi, redaktoru

v Praze XV., čp. 1394.

Vrchní soud v Praze ustanovil Vás stálým přísežným tlumočником jazyka litevského a polského pro překlady do řeči české a naopak.

Do přísahy budete vzat u krajského soudu civilního v Praze, jakmile tam předložíte potvrzení, že zaplatil jste dávku z úředního úkonu, která se Vám tímto vyměřuje v částce 400 K.

K zaplacení této dávky připojen jest šekový vplatní lístek. Přílohy Vaší žádosti se Vám vracejí.

V Praze dne 1939.

X. Y. v. r.

president vrchního soudu.

III.

Uveřejnění jmenování ve Věstníku min. sprav.

Rudolf Novák, redaktor, bytem v Praze XV., čp. 1394, byl ustanoven tlumočником jazyka litevského a polského pro překlady do řeči české a naopak.

REJSTRÍK VĚCNÝ.

(Číslice značí stránky.)

- A**
Affidavit 33
- B**
Bezplatný úkon tlumočnický 7
- C**
Cestovné tlumočnicků 29
- D**
Dávka z úředního úkonu za jmenování tlumočnickem 18
— zaplacení 18
Dekret o jmenování tlumočnicka 35
Doložka tlumočnická 9, 25, 26
Dozorčí moc nad soudními tlumočnickými 31
Dualismus právní 7
Důvěryhodnost tlumočnicka 31
- J**
Jazyková znalost 14, 15
Jmenování příležitostného tlumočnicka 9, 19
— stálého soudního tlumočnicka 9, 16
— tlumočnicka jen pro určité místo nebo obvod 19
- K**
Kolkování ověřovacích doložek 27
- L**
Likvidace tlumočnické odměny 30
- M**
Mravní zachovalost tlumočnicka 9
- N**
Náležitosti stálého soudního tlumočnicka 13
- Náležitosti příležitostného tlumočnicka 19
Nárok na jmenování tlumočnickem 20
Nesprávnost překladu — důkaz 10
Neznalost jazyka 31
- O**
Odměna za práce tlumočnické 7, 10, 22, 28, 29
———, určení 10, 30
Ověřovací doložka tlumočnická 7, 9, 25, 26
———, kolkování 27
Ověřování 7
— tlumočnické doložky soudem 9
- P**
Pečeť tlumočnická 9
Platné normy, přehled 7
Poplatky překladatelské viz Odměna
Posunková řeč, znalost 14
Právo chudých 27
Překlady pro úřední potřebu 27
Přibírání tlumočnicků k jednáním 21
——— podle řádu jednacího pro soudy 21—24
——— podle řádu trestního 24—25
——— nesporného 25—26
Příležitostný tlumočnick 9, 19
Prísaha tlumočnicka 22
- R**
Rekurs proti rozhodnutí o odměně 30
Rozhodování o žádosti o jmenování 20
Rozsah oprávnění tlumočnicka 18
- S**
Senáty vrchních soudů pro jmenování stál. přís. tlumočnicků 16, 18
Slib tlumočnicka 18, 22
Spolehlivost tlumočnicka 31
Státní občanství 14

Stížnost do zamítnutí žádosti o jmenování stálým tlumočnickem 20
— do usnesení o určení odměny 30
— na nejvyšší správní soud 32
Stravné tlumočnicků 29
Svéprávnost tlumočnicka 13

Š

Šetření před ustanovením tlumočnicka 9

T

Taxa tlumočnická viz dávka ev. odměna

U

Úkon bezplatný 7
Ustanovení tlumočnicků viz Jmenování
Uveřejňování jmenování ve Věstníku min. spravedlnosti 18, 35
— seznamu stálých soudních tlumočnicků 7, 12

V

Veřejná víra ve správnost překladu pořízeného soudním tlumočnickem 8, 21

Volné uvážení soudu při jmenování tlumočnicků 18

Vyloučení některých osob z výkonu funkce tlumočnické 32

Vzdělání tlumočnicků 13

Z

Zachovalost tlumočnicka 13

Zamítnutí žádosti za jmenování 20

Změna bydliště stálého soudního tlumočnicka 19

Znalost jazyka jednacího (státního) 14, 15

Ž

Žádost za jmenování stálým přísežným tlumočnickem 20, 34.

DOPORUČUJEME VÁM

DO VAŠÍ KNIHOVNY

- Předpisy o soudech a jejich organizaci**, A. Hartmann, odb. přednosta min. sprav. v. v., 1933, stran 1600, v polokož. vazbě K 100.—
Dodatky ke dni 31. prosince 1937, 1938, str. 1605 až 1691 + VIII. K 12.—
Příruční sbírka justičních zákonů, platných v zemi České a Moravskoslezské, Dr. Bedř. - Dr. Gerlich. S doplňkem 1935 a 1937, stran 1719, v celokož. vazbě K 300.—
Vzory soukromoprávních smluv, prohlášení a podání v nesporných věcech, A. Hartmann, 1935, stran 810, v polokož. vazbě K 140.—
Žaloby a žalobní petity. Systém. Dr. J. Pužman, 1933, stran 500, váz. K 110.—
Dodatky, 1937, str. 220, váz. K 45.—
Konflikty soudních pravomocí, Dr. E. Ledrer, 1937, str. 193, brožované vázané K 25.—
K 35.—
Právníká ročenka 1939 (vychází každý rok). Právní část pořádá odbor přednosta min. sprav. v. v., Antonín Hartmann, v celopl. vazbě K 9.—
v celokož. vazbě K 14.—
Rozvod, rozluka, alimenty, Dr. K. Gerlich, 1934, stran 430, v polokož. vazbě K 49.—
Dědická posoupnost a projednání pozůstalosti, A. Hartmann, 1937, str. 200, brož. K 32.—, váz. K 40.—
K 20.—
Poslední pořízení, A. Hartmann, 1935, stran 120, brož. K 12.—, váz. K 20.—
Právní praxe, měsíčník právníků, redakcí Dr. Koblížka a Dr. Pužmana, roč. I., stran 326, váz. K 55.—
roč. II., stran 326, váz. K 55.—
roč. III., p ř e d p l a t n é K 45.—
Poplatkové zákony, Dr. Heller-Dr. Lappert-Dr. Čákrť, svazek I./II. 1936, stran 856 a 1128, brož. K 370.—, v polokož. vazbě K 410.—
Poplatek z úplatných převodů nemovitostí a dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí, Dr. O. Choděra-Dr. Z. Nešpor, 1932, s doplňkem z r. 1933, stran 400 (Práv. knih. sv. 4). V polokož. vaz. K 45.—
Poplatek nemovitostní a daň z obohacení, Dr. O. Choděra, 1937, stran 70, (Práv. knih. sv. 41). Brožované K 10.—
Soudní poplatky pro zemi českou a moravskoslezskou, Dr. J. Wagner, vrch. kom. fin. řed., 1933, s doplňkem 1936, stran 280 (Práv. knih. sv. 9). Brožované K 18.—, v polokožené vazbě K 28.—
K 7.—
Přehled soudních poplatků, Dr. J. Wagner, 1936, stran 72 K 7.—
Poplatky z právních listin v zemích historických, Dr. E. Krautmann, 1936, stran 184 (Práv. knih. sv. 31). V polokožené vazbě K 28.—
Poplatky ze společenských smluv, Dr. Krautmann-Dr. Kantor, 1938, str. 370 (Práv. knih. sv. 47). V polokož. vazbě K 48.—
Zákon o kartelovém poplatku, Dr. Eugen Glaser, 1938, str. 107 (Práv. knih. svazek 43) K 15.—
Poplatkový ekvivalent, Dr. J. Siblík-Dr. F. Žofka, 1938, str. 270 (Práv. knih. svazek 46). V polokož. vazbě K 40.—
Věno, věnování, remunerace, dary, apanáže, Doc. Dr. Siblík, 1938 K 15.—
Tabulky čl. soudních poplatků, Dr. J. E. Žižka, 2. vydání 1934 (dopl. 1936) K 5.—
Poplatková povinnost z korespondence u neobchodníků, Dr. Pužman, 1938, stran 72 K 12.—
Poplatky z listin, písemností, Dr. Čelechovský, 1938 K 10.50
Komentář k čl. obecnému zákoníku občanskému a občanské právo platné na Slovensku a P. Rusi. Dílo vyšlo za součinnosti všech předních představitelů, theoretiků i praktiků naší právní vědy. Kompletní dílo I.—VI. v polokožené vazbě K 1480.—

U všech knihkupců neb přímo

PRÁVNICKÉ KNIHKUPECTVÍ A NAKLADATELSTVÍ V. LINHART,
PRAHA II • LUTZOWOVA ULICE Č. 35 • TELEFON 313-59

A MÁTE JIŽ PŘÍRUČNÍ SLOVNÍK

NĚMECKO-ČESKÉ NÁZVOSLOVÍ ÚŘEDNÍ ? A PRÁVNICKÉ od dr. K. Kadlece a dr. K. Hellera

Jen jeho veliká cena nedovolila mnohým si jej opatřit. — Tato jedinečná, obsáhle encyklopedie německo-českého názvosloví úředního jest důležitá pro každého právníka, ať theoretika či praktika. Dokonalost a úplnost zpracování činí z knihy spolehlivou denní příručku, která by neměla chybět na stole žádného právníka. Praktičnost a spolehlivost tohoto díla potvrdí nám jistě stovky právníků, kteří s knihou touto denně pracují, o úplnosti mluví již ten fakt, že dílo má 1600 stran s dvoukolonovým tiskem velkého formátu. Konečně jména autorů dodávají knize punc dokonalosti. Chcete-li vlastnit toto dílo, zajistěte si je včas, neboť nové vydání není možné na nynější poměry vydávati, rozhodně ale ne za tuto skutečně velice nízkou cenu. — A co hlavní — budeme moci vám dílo prodati již v krásné nové polokožené vazbě místo K 370.— za K 150.—. Dle přání na mírné měsíční splátky.

●
DÁLE DOVOLUJEME SI UPOZORNITI NA

dvě vysoce aktuální a všestranně informující publikace o právu Německé říše:

PRÁVNÍ SOUSTAVA NĚMECKÉ ŘÍŠE

Napsal dr. Vladimír Mandl, doktor práv university v Erlangen, advokát v Plzni. **Obsah:** Národ, politická strana, stát, právo — Ústava Třetí říše — Veřejná správa — Veřejní úředníci — Obecní zřízení — Berní soustava — Rasa a dědičnost — Manželství, rodina, dědictví — Stavovské zřízení — Selské právo — Pracovní právo — Trestní právo — Občanské právo — Duševní vlastnictví — Společnosti — Obchodní právo — Civilní řízení soudní. — Knihu účelně doplňuje časový přehled zákonů a nařízení říšských. — **Sbírka právních pojednání svazek 26.**

Stran 128. Cena brož. K 25.—, v celoplátěné vazbě K 33.—.

Od doc. dr. Bohumila Nýdla, odborového rady ministerstva spravedlnosti

ZÁKLADY NACIONÁLNĚ SOCIALISTICKÉ NAUKY PRÁVNÍ

Zvláštní otisk autorova obsáhlého pojednání, uveřejněného v lednovém a únorovém čísle Právnicka o Bechertově díle „Grundzüge der Nationalsozialistischen Rechtslehre“, ve kterém podrobně informuje o zásadách právní politiky Německé říše. Tím je dán vysoký význam publikace doplněné předmluvou a indexem, která zahrnuje výklady o oprávněnosti státu, o národě, o prostoru, o právu, o proměňách pojmu práva a státu, o nalézání práva, o právu soukromém a právu pospolitosti a o právu pospolitosti jako právu příslušníků národa.

Sbírka právních pojednání svazek 27.

Stran 48. Cena K 9.—.

●
U všech knihkupců neb

PRÁVNICKÉ KNIHKUPECTVÍ A NAKLADATELSTVÍ V. LINHART

PRAHA II., LÜTZOWOVA ULICE ČÍS. 35. TELEFON 313-59

REV15